



ספירת העומר (9)

זהירות בכבוד הזולת

כתוב בתורה: "דברו אל כל עדת בני ישראל" (במדבר יב-ג), כתב רש"י (מהמכילתא): וכי אהרן מדבר והלא כבר נאמר ואתה תדבר? אלא חולקין כבוד זה לזה, ואומרים זה לזה למדני? והדיבור יוצא מבין שניהם, כאילו שניהם מדברים. הרי לנו איזה כבוד נהגו משה ואהרן זה לזה. וכידוע שמשה סירב להתמנות להיות מנהיג של ישראל ולהוציאם ממצרים שבעה ימים, מפני חששו שמא אהרן הגדול ממנו בג' שנים יפגע ממנו. (עיין בספר "אוצרות התורה" שמות עמוד קע"ט, סיפור נורא בענין זה). וכן מצינו אצל נשיאי ישראל שכיבדו זה את זה כאשר הקריבו בחנוכת המזבח קרבן שוה לכולם בגודלו ובמשקלו. זאת כדי לשמור על כבוד כל אחד מהם. וכמובא במדרש (מד"ר במדבר יד-כו) אמר להם הקב"ה אתם חלקתם כבוד אחד לחברו, גם אני חולק לכם כבוד שתקריבו ביום שבת שלי, כדי שלא יהא הפסק בקרבנכם. ואמרו חז"ל (ערובין יג:), מפני מה זכו בית הלל לקבוע הלכה כמותן? מפני שנוחין ועלובין היו, ושונים דבריהם ודברי בית שמאי, ולא עוד, אלא שמקדימין דברי בית שמאי לדבריהן.

ספר "אוצרות התורה, ספירת העומר"

היום החמשים חלק מהספירה

"וספרתם לכם... עד ממחרת השבת השביעת תספרו

חמשים יום" (ויקרא כג, טז)

עד ממחרת השבת השביעת תספרו, ולא עד בכלל, והן ארבעים ותשעה יום (רש"י). פרושו של רש"י קשה, לכאורה, כיצד הוא מפרש שסופרים רק ארבעים ותשעה ימים, כאשר בהמשך הפסוק כתוב מפורש: "תספרו חמשים יום"? אכן רש"י התקשה בזה, ולכן באר שהמקרא מסורס (כלומר כתוב בסדר הפוך), ויש להקדים את המלה "תספרו" לפני המלים "חמשים יום". ולפי זה כונת הכתוב לומר כך: "עד ממחרת השבת השביעית", דהיינו היום החמשים, "תספרו", וביום החמשים לא סופרים. שמעתי פשט יפה מהבחור אהרן דב רוזנטל משיבת "רבנו חיים עוזר", וכך אמר: המצוה היא לספור עד היום החמשים, אבל את היום החמשים בעצמו לא סופרים כי הוא יום מתן תורה בעצמו. וליתר ביאור יש לדמות את הענין לחתן העומד חמשים יום לפני חופתו, וכיון שהוא מייחל לרגע, סופר החתן את הימים הנותרים. ארבעים ותשעה, ארבעים ושמונה וכך הלאה וביום החתונה עצמו הוא היום החמשים אינו סופר עוד כי כל תכלית הספירה היתה כדי להגיע ליום הזה והנה הוא בא ואין טעם לספור עוד וכך גם בספירת העומר היום החמשים הוא חלק מהענין רק שלא סופרים

ספירת העומר חשיבותה

שואל הבן איש חי מה כ"כ מיוחד במצות ספירת העומר שנצטוינו בספירה אישית של כל אחד ואחד? ומבאר שביציאת מצרים נאמר למשה "בהוציאך את העם ממצרים תעבדון את האלוקים על ההר הזה". זאת אומרת שמגמת היציאה היתה לקבל תורה וכדי לקבל תורה הוצרכו לעבור דרך של שבעה שבועות כמו שכתוב בזוה"ק שטיהר אותם בספירת שבעה שבועות, כטהרת נידה, שהיו טמאים בכל טומאות מצרים מ"ט שערי טומאה. אבל לא כל אחד היה באותו מדרגה של טומאה וגם לא כל אחד היה באותה רמה של ציפייה למתן תורה וע"כ הספירה היא אישית לכל אדם ואדם לפי הכנתו וטהרתו למתן תורה. וכן התורה היא מחייבת כל אחד ואחד מישראל ואין אדם יוצא יד"ח בקיום חבירו. ועל פי האלשיך הקדוש שפירש בפרשת ראה, לשון יחיד היינו חיוב על כל יחיד ויחיד. ואפשר להוסיף, גם עשרת הדברות נאמרו בלשון יחיד: "אלקיך", "הוצאתיך", "לא יהיה לך", "זכור את", "כבד את" וכו', הכל לשון יחיד כלומר מצוה לכל אחד ואחד באופן אישי. וע"כ ספירת העומר שהיא הכנה למתן תורה צריכה להיות "וספרתם", ספירה לכל אחד ואחד באופן אישי.

תלמידי רבי עקיבא

ספירת העומר היא תקופה מיוחדת של התבוננות ותיקון המידות, ובמרכזו עומד סיפורם הכואב של תלמידי רבי עקיבא. חז"ל מספרים שבתקופה שבין פסח לשבועות מתו עשרים (יבמות, סב), וארבעה אלף מתלמידיו, מפני שלא נהגו כבוד זה בזה. זהו אירוע מטלטל: דווקא תלמידי חכמים גדול, שעוסקים בתורה, נכשלים בדבר בסיסי כל כך של כבוד הדדי. מה אפשר ללמוד מזה? תורה בלי מידות, אינה שלמה. רבי עקיבא עצמו לימד: "ואהבת לרעך כמוך זה כלל גדול בתורה". ובכל זאת, תלמידיו לא הפנימו מספיק את היסוד הזה. מכאן אנו לומדים שלימוד תורה אמיתי חייב לבוא יחד עם תיקון המידות, ולא רק ידע. כבוד בין אנשים דומים דווקא קשה יותר, התלמידים היו כולם גדולים בתורה, אולי עם דעות שונות או גישות שונות. לפעמים דווקא בין אנשים קרובים או דומים נוצרת תחרות או חוסר סבלנות. ספירת העומר מזכירה לנו לכבד גם (ובעיקר) את מי שקרוב אלינו. תיקון דרך האבלות, המנהגים של אבלות בתקופה זו אינם רק זיכרון היסטורי, אלא הזמנה לעצור ולתקן, לעבוד על כבוד, סבלנות ואחדות.

המלקט

אותו מפני שהוא תכלית הספירה ומאחר שהוא התכלית
אין טעם לספר עוד. *ספר "ומתוק אור ספירת העומר"*

ספירת בכל יום

ספירת העומר היא מצווה מיוחדת שמחברת בין שני
רגעים גדולים בתולדות עם ישראל: יציאת מצרים ומתן
תורה. בליל חג הפסח יצאנו מעבדות לחירות, אך
החירות האמיתית אינה רק חופש פיזי, אלא היכולת
לחיות חיים עם משמעות, ערכים ותורה. ספירת העומר
היא הגשר שבין שני השלבים הללו. הימים שבין פסח
לשבועות הם ימי הכנה. כל יום שאנו סופרים איננו רק
ציון טכני של זמן, אלא תהליך של התקדמות פנימית.
האדם מוזמן בכל יום להתבונן בעצמו, לתקן מידה
נוספת, ולהתקרב עוד צעד אל השלמות הרוחנית. לכן
הספירה נעשית דווקא יום יום, ללמד שהשינוי האמיתי
נבנה בהדרגה, צעד אחר צעד. חז"ל מלמדים שתלמידי
רבי עקיבא מתו בתקופה זו משום שלא נהגו כבוד זה
בזה. מכאן אנו לומדים שאחד היסודות החשובים
בעבודת הימים הללו הוא תיקון המידות, ובמיוחד
אהבת הזולת וכבודו. אין די בלימוד תורה, יש צורך גם
בהתנהגות מוסרית ובכניית חברה מתוקנת. אפשר
לראות בספירת העומר גם ביטוי לציפייה והתרגשות.
כשאדם מצפה לדבר חשוב, הוא סופר את הימים עד
שיגיע. כך אנו מבטאים את הרצון והכמיהה לקבל את
התורה מחדש בכל שנה, כאילו אנו עומדים שוב
למרגלות הר סיני. לכן, המסר המרכזי של ספירת העומר
הוא שהדרך חשובה לא פחות מהיעד. לא רק להגיע
לשבועות, אלא לעבור תהליך של צמיחה, תיקון
והתעלות, יום אחרי יום.

המלכת

וספרתם מלשון ספיר ויהלום

יש הדורשים ש'וספרתם' לכם הוא מלשון ספיר ויהלום,
לומר שכל אדם ואדם שסופר את ספירת העומר הוא
כאבן יקרה וחשובה. וכמו שאומר הזוהר הקדוש,
שצריך להקפיד מאוד בספירה של כל יום, וישנה
חשיבות גדולה בברכה שמברך על ספירת העומר, שכן
יש קשר ישיר בין הספירות לבין מתן תורה, וכל יום הוא
הכנה והתקרבות ליום הגדול והנכסף, ומי שקוטע
חלילה בין הימים, גורם כביכול לנתק בהכנה שלו למתן
תורה. ועל כן הנזהר בזה במאוד, שכרו גדול ונורא
וחלקו במתן תורה יהיה רב ויציב.

המלכת

ספירת העומר, צעד אחר צעד

ספירת העומר מלמדת אותנו רעיון עמוק על התקדמות
אמיתית בחיים. במקום לקפוץ בבת אחת ליעד, התורה
מצווה לספור יום-יום, צעד אחר צעד. היציאה ממצרים
הייתה התחלה גדולה, אבל הדרך אל חג השבועות, אל
קבלת התורה, דורשת הכנה. לא מגיעים לרגע גדול בלי
תהליך. הספירה מלמדת אותנו שדווקא ההתמדה
בדברים הקטנים, יום אחד ועוד יום, היא זו שבונה שינוי
אמיתי.

המלכת

הלכה: ספירת העומר

המתפלל ערבית עם הצבור מבעוד יום בימי הספירה,
סמוך לחשכה, וסיימו התפלה בבין השמשות, וברצונם
לספור מיד ספירת העומר בבין השמשות טרם ילכו
לביתם, והיחיד הזה נוהג בכל לילה לספור העומר אחר
צאת הכוכבים, כמנהג המדקדקים במצות, אך מאידך
הוא חושש פן ישכח לספור בביתו, ויפסיד לגמרי את
מצות ספירת העומר בשאר הלילות, טוב שיספור עם
הצבור בלי ברכה, ויחשוב ויתנה בדעתו לאמר: אם
אשכח לספור בלילה בביתי, הריני סומך על ספירה זו
לצאת בה ידי חובתי, ואם אזכור בלילה לספור העומר,
אני מכוין שלא אצא ידי חובת ספירת העומר במה שאני
מונה עכשיו עם הצבור. ואז כשיזכור בלילה יספור
בברכה כמנהגו הטוב לספור אחר צאת הכוכבים
ספר "חזון עובדיה"

**פתגם: אמונה אינה לדעת שהכל יהיה טוב, אלא לדעת
שהכול מאת ה'.**
פתגם חסידי

חקירה: אילם

פסולו לעדות הוא פסול הגוף, כסומא וחרש, או שהוא
מדין מפיהם ולא מפי כתבם. (קצוה"ח מו-יט)
ספר "קובץ יסודות וחקירות"

סיפור: פעם שאל תלמיד את רבו:

איך אפשר להאמין גם כשקשה? השיב לו הרב: כשילד
קטן הולך בחושך הוא לא מפחד אם הוא מחזיק ביד
של אביו. אמר התלמיד: אבל אנחנו לא רואים את ה'.
חיך הרב ואמר: נכון אבל הוא מחזיק ביד שלך.
סיפור חסידי

שבת שלום

יוצא לאור לרפואה שלימה: יוסף דוד בן ליאל, ברוך יואל שמעון ישראל בן פנינה,
ראובן ישי בן מרצדס, הדסה אסתר בת רחל בחלא קטי, פטריק יהודה בן גלדיס
קאמונה, אברהם רפאל בן רבקה, מאיר חיים בן גבי זווירה, ראובן בן איזא, ויקטוריה
שושנה בת ג'ויס חנה, רפאל יהודה בן מלכה, שלמה בן מרים, אבישי יוסף בן שרה
לאה, אוריאל נסים בן שלמה, אלחנן בן חנה אנושקה, מרים בת עזיזא, דוד בן מרים,
יעל בת כמונה, ישראל יצחק בן ציפורה, עמנואל בן סוזן אזיזה. **שלום בית:** גיולה חיה
בת סופי לבנה ואילן יהודה יצחק בן סנדרה סולאנג. **זיווג הגון:** שרה זסוזן אנדרה בת
דומיניק רינה, יוני מאיר משה בן אסתר, אילן אלי אהרן בן אסתר, קלואי אורה בת סופי
לבנה, לולה לאה בת סופי לבנה, לאה בת רבקה, אלודי רחל מלכה בת חשמה, יוסף
גבריאל בן רבקה. **הצלחה רבה בכל:** נאור דוד בן יעל דינה, ליטל בת יעל דינה, לחנה
בת אסתר וליונתן מרדכי בן שמחה ברכה זרע של קיימא ללבנה מלכה בת עזיזא וליאור
עמיחי מרדכי בן ג'יזל לאוני. **לעילוי נשמת:** קלוד שלמה בן ז'רמן רבקה, ראובן בן
חנינה, ג'ינט מסעודה בת ג'ולי יעל, שלמה בן מחה, מסעודה בת בלח, גיא יונה בן
לאה, יוסף בן מייכה. מוריס משה בן מרי מרים. אליהו בן מרים, נסיים חי הוברט בן
ג'ולי, דוד בן מרים, פליקס סעידו בן אטו מסעודה. אפרת רחל בת אסטרייה כוכבה,
אברהם בן אליעזר, מלכה אנרייט מרוקוה, אנדרה סעיד בן פורטונה מסעודה, קרול
מזל ארסה בת גבי זרגונה, אברהם בן אסתר, יהודה יוסף בן רחל.

